

Spoljnotrgovinska arbitraža pri Privrednoj komori Srbije u Beogradu, u arbitražnom veću koje sačinjavaju [...] kao predsednik veća, te [...] i [...], kao članovi veća, sa zapisničarem [...], rešavajući u sporu tužioca društva [...], Bosna i Hercegovina, koje zastupa advokat iz Beograda [...], protiv tuženog društva [...], Srbija, koje zastupa advokat iz Beograda [...], radi naknade štete u iznosu od 300.000 US\$, po sprovedenom postupku, donela je na nejavnoj sednici 13. marta 2009, na osnovu članova 47 i 49 Pravilnika o spoljnotrgovinskoj arbitraži pri Privrednoj komori Srbije, jednoglasno sledeću

ODLUKU

1. ODBIJA SE tužbeni zahtev tužioca [...], Bosna i Hercegovina, kojim traži da tuženi [...], Srbija, bude obavezan da tužiocu, na njegov zahtev, na ime naknade štete, prema datoj dinamici isporuke, u roku od 6 meseci isporuči oko 20.000 metričkih tona mazuta [...] sa maks. 1% sumpora, po ceni robe u US\$ po neto metričkoj toni prema proseku svih srednjih kotacija za mazut 1% kako je objavljeno u *Platt's European Marketscan* pod podnaslovom "Mediterranean Products Cargo Assessments" na paritetu FOB Med za mesec koji prethodi mesecu isporuke.
2. OBAVEZUJE SE tužilac da tuženom plati iznos od RSD 78.000 na ime troškova zastupanja.

Obrazloženje

I. Nadležnost Arbitraže za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari; postojanje arbitražnog sporazuma

1. U tužbi primljenoj u Arbitraži 8. oktobra 2008. tužilac je naveo da je članom 12 stav 3 Ugovora o kupoprodaji za izvoz mazuta [...] (max. 1% sumpora) br. 16-05/07 od 12. aprila 2007. zaključenog između tužioca i tuženog („Ugovor o kupoprodaji“), predviđena nadležnost Spoljnotrgovinske arbitraže pri Privrednoj komori Srbije.
2. Tuženi je 18. decembra 2008. Arbitraži podneo odgovor na tužbu, u kome nije pomenuo arbitražni sporazum na koji se pozvao tužilac, ali nije ni osporio njegovo postojanje.
3. Arbitražno veće je, uvidom u Ugovor o kupoprodaji koji je tužilac dostavio kao dokaz uz tužbu, utvrdilo da član 12 sadrži arbitražni sporazum koji za rešavanje sporova predviđa nadležnost Arbitraže. Arbitražni sporazum glasi: »...ugovorne strane ugovaraju nadležnost Spoljnotrgovinske arbitraže pri Privrednoj komori Srbije u Beogradu, koja će konačno rešiti spor. Ugovorne strane su saglasne da se u postupku primeni Pravilnik

Spoljnotrgovinske arbitraže pri Privrednoj komori Srbije u Beogradu. Spor će rešavati arbitražno veće koje se sastoji od tri arbitra. Jezik arbitraže biće srpski. Sedište arbitraže biće u Beogradu«.

II. Imenovanje arbitra, konstituisanje arbitraže

1-4. [...]

5. Iz navedenog proizilazi da je arbitraža u ovoj stvari uredno konstituisana.

III. Nadležno pravo

1. Tužilac i tuženi su članom 12 stav 4 Ugovora o kupoprodaji predvideli da u slučaju spora bude merodavno pravo Republike Srbije.

2. Stranke su članom 12 stav 5 Ugovora o kupoprodaji izričito isključile primenu Konvencije Ujedinjenih Nacija o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980, shodno članu 6 Konvencije.

[...]

VII. Konačnost odluke

1. Po članu 56 stav 1 Pravilnika Spoljnotrgovinske arbitraže, te članu 64 stav 1 Zakona o arbitraži Srbije arbitražna odluka je konačna i protiv nje nema mesta žalbi, te ona ima snagu pravnosnažne presude redovnog suda.

U Beogradu, 28. april 2009.

Zapisničar

[...]

Predsednik Arbitražnog veća

[...]

Arbitri

[...], [...]